

ความหมายของคำที่ใช้ในกฎหมายเงินทดแทนของประเทศสิงคโปร์

คำจำกัดความ (๑)

"ผู้ใช้แรงงาน" หมายถึง บุคคลใดซึ่งได้เข้าทำงานสัญญาว่าจ้างแรงงาน กับนายจ้าง ไม่ว่าจะเข้าทำงานในรูปของกรรมกรฝีมือ หรือในรูปอื่นใดไม่ว่าจะมีสัญญาว่าจ้างแรงงาน เป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าคำจ้างแรงงาน จะคิดคำนวณตามเวลาหรือโดยผลงาน หรือคำนวณเป็นวัน, อาทิตย์, เดือน หรือระยะเวลาที่ยาวกว่านี้

"บุตรบุญธรรม" หมายถึง เด็กที่ได้รับเป็นบุตรบุญธรรม ตามบทบัญญัติของกฎหมายว่า ด้วยการรับบุตรบุญธรรม

"ผู้เยาว์" หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุไม่ครบ ๑๖ ปีบริบูรณ์

"ผู้ใหญ่" หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุครบ ๑๖ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

"นายจ้าง" ให้หมายความรวมถึงรัฐบาลเกี่ยวกับลูกจ้างของทางการ ซึ่งเป็นกองทัพเรือ กองทัพบก หรือกองทัพอากาศ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งแห่งรัฐบาลของสหราชอาณาจักร และสัญญาจ้างแรงงานได้ทำขึ้นที่สิงคโปร์, สหราชอาณาจักรหรือที่มาเลเซีย หน่วยราชการแห่งท้องถิ่นบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือสถาบันไม่ว่าจะตั้งขึ้นด้วยกฎหมายหรือไม่ก็ตาม ผู้แทนโดยชอบธรรมของนายจ้างที่ตาย และบุคคลซึ่งรับจ้างเกี่ยวกับการกีฬา หรือการพักผ่อนหย่อนใจ และทำงาน หรือชำระเงิน ค่าจ้างผ่านสโมสร ผู้จัดการ หรือสมาชิกของคณะกรรมการจัดการสโมสรดังกล่าว

โดยเงื่อนไขว่า การรับจ้างทำงานของผู้ใช้แรงงานจะต้องเป็นการเช่า หรือให้เช่าซื้อชั่วคราวแก่บุคคลอื่น ซึ่งผู้ใช้แรงงานเข้าทำสัญญาจ้างแรงงาน หรือสัญญาฝึกงาน ให้ถือว่าผู้ใช้สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เป็นนายจ้างของผู้ใช้แรงงานกับอีกบุคคลหนึ่ง เพื่อให้เป็นตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้

(๑) Workmen 's Compensation Act, Republic of Singapore, 1970, Chapter 130, part I, pp. 2-8

"สมาชิกของครอบครัว" หมายถึง ภรรยา สามี บิดา มารดา ปู่ย่าตายาย พ่อเลี้ยง แม่เลี้ยง ลูกหลาน ลูกเลี้ยง พี่ชายน้องชาย และพี่สาวน้องสาว พี่น้องต่างบิดาหรือมารดา โดยมีเงื่อนไขว่า

ก) บุตรของผู้ใช้แรงงานซึ่งถึงแก่ความตาย ให้รวมถึงบุตรนอกกฎหมายและ บุตรบุญธรรม ซึ่งได้จดทะเบียนตามกฎหมาย

ข) บิดามารดาของผู้ใช้แรงงาน ซึ่งถึงแก่ความตาย ให้รวมถึงบิดาและมารดา ของบุตรนอกกฎหมาย หรือบุคคลที่ได้จดทะเบียนรับบุตรบุญธรรมตามกฎหมาย และบุคคลซึ่งได้เลี้ยงดูปกครอง ดูแลเด็ก

"ผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดู" หมายถึงสมาชิกครอบครัวของผู้ใช้แรงงานที่ถึงแก่ความตาย ซึ่งได้รับอุปการะเลี้ยงดูจากรายได้ของผู้ถึงแก่ความตายทั้งหมด หรือแต่บางส่วน

"รายได้" หมายถึงรายได้เป็นเงินตามปกติ รวมทั้งผลประโยชน์อื่นซึ่งคิดเป็นเงินได้ ยกเว้น

๑) ค่าพาหนะ

๒) มูลค่าของค่าพาหนะที่ไม่ใช่เงิน

๓) เงินที่นายจ้างจ่ายสมทบในรูปของเงินบำเหน็จ หรือเงินสะสม

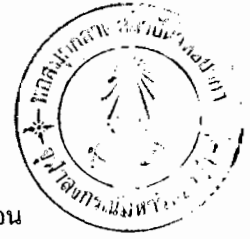
๔) จำนวนเงินที่จ่ายคืนให้แก่ผู้ใช้แรงงาน เป็นค่าใช้จ่ายพิเศษซึ่งเกิดจากการทำงาน

"ผู้รับประกัน" ให้หมายความรวมถึง สถาบันประกันภัย สมาคมประกันภัยบริษัทประกันภัย

"คณะกรรมการ" หมายถึง คณะกรรมการแรงงานที่ได้รับแต่งตั้งตามกฎหมาย แรงงาน และให้รวมถึงรองคณะกรรมการ ผู้ช่วยคณะกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่แรงงาน ที่ได้รับแต่งตั้ง ตามกฎหมายดังกล่าว หรือตามกฎหมายอื่น ซึ่งรัฐมนตรีจะประกาศเพื่อให้มีอำนาจทั้งหมด หรือบางส่วน หรือหน้าที่ที่คณะกรรมการจะมอบหมายตามกฎหมายนี้

"อนุญาโตตุลาการ" หมายถึง บุคคลซึ่งประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดเรื่องเงินทดแทนของผู้ใช้แรงงาน

บุคคลต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นผู้ใช้แรงงานตามกฎหมาย เงินทดแทน

- ๑) บุคคลที่รับจ้างทำงานโดยได้รับค่าจ้างเกินกว่า ๔๐๐ เหรียญต่อเดือน
- ๒) บุคคลที่รับจ้างทำงานนอกเหนือจากราชการค้าของนายจ้าง แต่ไม่ใช่ทำงานเพื่อการกีฬา หรือพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งได้รับค่าจ้างแรงงานผ่านสโมสร
- ๓) คนใช้ในบ้าน
- ๔) บุคคลซึ่งเป็นสมาชิกของกองทัพ เรือแห่งราชอาณาจักร หรือกองทัพอากาศ หรือกองทัพภายใน ซึ่งก่อตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายลายลักษณ์อักษรใด ๆ
- ๕) บุคคลที่เป็นข้าราชการของรัฐบาลประเทศใดประเทศหนึ่งของจักรภพสหราชอาณาจักร ซึ่งสัญญาว่าจ้างแรงงานนั้นมิได้ทำขึ้นที่สิงคโปร์หรือที่มาเลเซีย
- ๖) บุคคลที่รับจ้าง หรือได้รับเลือกเข้าทำงานให้หน่วยรัฐบาล หรือในหน่วยราชการท้องถิ่นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับ โดยที่บำเหน็จบำนาญหรือรางวัลยังมีได้จ่ายให้แก่บุคคลดังกล่าว หรือกรณีถึงแก่ความตาย บำเหน็จบำนาญหรือรางวัลยังมีได้จ่ายให้แก่ผู้ดูแลการ อุปการะเลี้ยงดูของผู้ตายกำหนดไว้ในกฎหมายนี้ ภายใต้กฎหมายลายลักษณ์อักษรในขณะนี้หรือ ภายใต้กฎหมายใดที่บัญญัติเกี่ยวกับการจ่ายบำเหน็จบำนาญหรือรางวัล
- ๗) เจ้าหน้าที่ตำรวจ และบุคคลอื่นซึ่งทำหน้าที่เป็นตำรวจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ลายลักษณ์อักษร และขณะนี้ยังปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวอยู่
- ๘) ผู้ซึ่งรับงานไปทำนอกโรงงาน
- ๙) สมาชิกครอบครัวของนายจ้างซึ่งอยู่บ้านเดียวกันกับนายจ้าง
- ๑๐) บุคคลซึ่งรัฐมนตรีประกาศยกเว้นว่าไม่ใช่ผู้ใช้แรงงานตามกฎหมายนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เงินทดแทนในประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์

การจ่ายเงินทดแทนของผู้ใช้แรงงานในกรณีประสบอันตราย

ความรับผิดชอบของนายจ้างในการจ่ายเงินทดแทนในกรณีอุบัติเหตุ (๑)

กฎหมายเงินทดแทนของสิงคโปร์ ได้จำแนกความรับผิดชอบได้ชัดเจนในชั้นรายละเอียด นายจ้างจะมีความรับผิดชอบจ่ายเงินทดแทนให้ลูกจ้าง ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอุบัติเหตุหรือไม่นั้น ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงว่า ลูกจ้างได้รับบาดเจ็บหรืออันตรายระหว่างปฏิบัติหน้าที่ ในทางการที่จ้างหรือไม่ หากเป็นทางการที่จ้าง นายจ้างก็ต้องมีความรับผิดชอบจ่ายเงินทดแทนเสมอ

การที่จะวินิจฉัยว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับลูกจ้างนั้น เกิดขึ้นในระหว่างที่ลูกจ้าง อยู่ในระหว่างปฏิบัติงานในทางการที่จ้างหรือไม่ เป็นปัญหาข้อเท็จจริงซึ่งได้แย้งกันได้อย่างกว้างขวาง เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกให้ลูกจ้างได้รับการช่วยเหลือและสงเคราะห์อย่างรวดเร็ว และเป็นธรรมโดยไม่ต้องพบความสับสนในเทคนิค และวิธีการของกฎหมาย กฎหมายเงินทดแทนของสิงคโปร์ได้แยกแยะเกณฑ์ความรับผิดชอบของนายจ้าง ไว้ดังนี้.-

๑) นายจ้างจะต้องรับผิดชอบจ่ายเงินทดแทนเสมอ หากลูกจ้างประสบอุบัติเหตุระหว่างการทำงานในทางการที่จ้าง โดยวางหลักเกณฑ์ไว้ว่า หากมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น ในช่วงเวลาต่อไปนี้ก็ให้ถือว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับลูกจ้างทางการที่จ้างด้วย.

- ๑.๑ ในขณะที่ลูกจ้างนั่งรถ, เรือ, หรืออากาศยานไป หรือกลับจากการทำงาน ทั้งนี้โดยไม่คำนึงถึงว่า ลูกจ้างมีข้อผูกมัดที่จะต้องเดินทาง โดยวิธีดังกล่าวหรือไม่
- ๑.๒ ขณะที่ลูกจ้างปฏิบัติหน้าที่การทำงานที่จ้างอยู่ในสถานที่ใดที่หนึ่ง และลูกจ้างได้ดำเนินการฉุกเฉินอย่างใดอย่างหนึ่งตามความจำเป็นของสถานการณ์ ในสถานที่นั้น เพื่อป้องกัน บำบัด หรือบรรเทาอันตราย หรือความเสียหายที่กำลังจะเกิดขึ้นกับบุคคล หรือทรัพย์สินในขณะนั้น

(๑) เรื่องเดียวกัน, มาตรา ๔, หน้า ๘-๘

- ๑.๓ แม้ขณะ เกิดอุบัติเหตุลูกจ้างกำลังกระทำการที่เป็นการขัดคำสั่ง หรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับการจ้าง หรือคำสั่งกระทำการไปโดยปราศจากจากคำสั่งของนายจ้างก็ตาม แต่ถ้าหากพิสูจน์ได้ว่า (๑) อุบัติเหตุนั้นอย่างไรเสียย่อมจะต้องเกิดขึ้นอย่างไม่มีทางเลือกและหลีกเลี่ยง แม้ว่าลูกจ้างจะมีได้ฝ่าฝืนกฎระเบียบ หรือคำสั่งก็ตาม และ (๒) การกระทำของลูกจ้างนั้น ทั่วไปตามวัตถุประสงค์ หรือเกี่ยวข้องกับธุรกิจการค้าของนายจ้าง เช่นนี้ ถือได้ว่าอุบัติเหตุ นั้นเกิดขึ้นระหว่างการทำงานในทางการที่จ้าง ที่นายจ้างมีความรับผิดชอบจ่ายเงินทดแทน

การที่กฎหมายบัญญัติให้นายจ้าง ต้องจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างตาม ๑.๒ ข้างต้นนี้ พึงเห็นได้ว่า เป็นการบัญญัติกฎหมายให้สอดคล้องกับหน้าที่ทางสังคมของลูกจ้าง ซึ่งควรจะต้องช่วยเหลือปกป้องสาธารณสุขที่กำลังจะเกิดขึ้น แม้นายจ้างจะได้รับผลประโยชน์ใด ๆ จากการกระทำของลูกจ้าง แต่การที่ลูกจ้างกระทำการในฐานะพลเมืองดี นายจ้างก็ควรจะได้รับภาระของสังคมร่วมกับลูกจ้างด้วย (ของไทยมีกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗๔ ซึ่งระบุความรับผิดของบุคคล ที่ไม่ช่วยป้องกันสาธารณสุข ในขณะที่ตนอาจช่วยเหลือได้)

๒) นายจ้างมีข้อจำกัดความรับผิดในการจ่ายเงินทดแทนในกรณีต่อไปนี้.-

- ๒.๑ นายจ้างไม่ต้องรับผิดจ่ายเงินทดแทน ถ้าอันตรายที่ลูกจ้างได้รับนั้น ไม่ร้ายแรงพอที่ลูกจ้างจะขาดงานได้เกิน ๔ วัน แต่ถ้าหากลูกจ้างต้องรักษาตัวตั้งแต่ ๑๔ วันขึ้นไป นายจ้างคงมีหน้าที่จ่ายเงินทดแทนเฉพาะ ๔ วันแรกที่ขาดงานเท่านั้น
- ๒.๒ นายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินทดแทน ถ้าหากลูกจ้างประสบอันตราย ขณะอยู่ภายใต้อิทธิพลของแอลกอฮอล์ หรือยาเสพติด เว้นเสียแต่ลูกจ้างจะเสียชีวิต หรือสูญเสียสมรรถภาพการทำงานอย่างถาวร ไม่สามารถทำงานได้ถึงร้อยละ ๕๐ ของงานที่ทำอยู่โดยปกติ
- ๒.๓ นายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินทดแทน หากลูกจ้างจงใจก่อให้เกิดอันตรายขึ้น กับตนเอง หรือจงใจยั่วยุก่อให้เกิดอุบัติเหตุ

๒.๔ นายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินทดแทนในกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตาย หรือกลายเป็น ผู้ทุพพลภาพจากอุบัติเหตุที่ตนได้รับ แต่ได้แจ้งแก่นายจ้างในขณะใดขณะหนึ่ง ก่อนหน้านั้นว่า ตนไม่ได้รับอันตรายจากอุบัติเหตุใด ๆ เลยทั้ง ๆ ที่รู้ว่า เป็นการแจ้งเท็จ

๓) ข้อจำกัดความรับผิดชอบของนายจ้างดังกล่าวในข้อ ๒ น่าจะตีความอย่างเคร่งครัด เพราะถ้าไม่ปรากฏพยานหลักฐานพิสูจน์เป็นอย่างอื่นตามข้อยกวันนี้แล้ว บรรดาอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับลูกจ้างนั้น ย่อมถือว่าเป็นอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นระหว่างที่ลูกจ้างปฏิบัติงานในทางการที่จ้างทั้งสิ้น (มาตรา ๔ (๔))

ความรับผิดชอบของนายจ้างในการจ่ายเงินทดแทนกรณีเกิดโรคร้ายไข้เจ็บ (๑)

๑) นายจ้างจะต้องรับผิดชอบจ่ายเงินทดแทน หากลูกจ้างเกิดเจ็บป่วย หรือเป็นโรคเพราะการทำงานที่จ้างตั้งที่ระบุไว้ในภาคผนวกที่ ๒ ของกฎหมาย หรือลูกจ้างนั้นเกิดเจ็บป่วยขึ้นภายในระยะเวลา ๑๒ เดือน นับแต่วันที่พ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง และการเจ็บป่วยนั้นเป็นเหตุให้ลูกจ้างต้องทุพพลภาพหรือตาย ทั้งนี้โดยให้จ่ายเงินให้ลูกจ้าง เสมือนหนึ่งว่าลูกจ้างได้รับอุบัติเหตุจากการทำงานที่จ้าง

ให้ถือว่า ความเจ็บป่วยที่ลูกจ้างได้รับภายในกำหนด ๓๐ วัน กว่าวันที่แพทย์ผู้ประกอบโรคศิลป์ตรวจวินิจฉัยว่าลูกจ้างเจ็บป่วยนั้น เป็นความเจ็บป่วยที่เกิดจากการทำงาน ทั้งนี้เว้นแต่จะพิสูจน์ได้เป็นอย่างยิ่ง

๒) ลูกจ้างที่ได้รับจ้างให้เข้าปฏิบัติงานในหน้าที่การงาน ซึ่งระบุในภาคผนวก ๒ ของกฎหมาย หรือยินยอมให้นายจ้างโยกย้ายหน้าที่การงานของตน มาทำงานชนิดที่ระบุไว้ในภาคผนวก ๒ มีสิทธิที่จะขอให้แพทย์ผู้ประกอบโรคศิลป์ตรวจสุขภาพร่างกายของตน โดยนายจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายตามระเบียบและวิธีการที่ระบุไว้ในกฎหมาย ลูกจ้างไม่จำเป็นต้องได้รับการตรวจสุขภาพเกินไป หรือบ่อยครั้งกว่าที่ระบุไว้ในระเบียบและวิธีการดังกล่าว

(๑) เรื่องเดียวกัน, มาตรา ๔-๖, หน้า ๔-๑๐

การจ่ายเงินทดแทนในกรณีลูกจ้างตาย (๑)

ในกรณีที่ลูกจ้างตาย เนื่องจากการประสบอันตรายในการทำงาน การจ่ายเงินทดแทน ก็จะต้องจ่ายให้แก่ผู้อยู่ในอุปการะของลูกจ้าง หรือทายาท ซึ่งหมายถึงสมาชิกครอบครัวคนใดคนหนึ่ง ของลูกจ้างที่ตาย ซึ่งสมาชิกของครอบครัวลูกจ้างผู้ตายนั้น ได้รับการเลี้ยงดูจากรายได้ของผู้ตาย ไม่ว่าจะ เป็นทั้งหมด หรือบางส่วน ทั้งนี้เพราะเมื่อผู้ทาเลี้ยงดูครอบครัว หรือลูกจ้างได้ถึงแก่ความ ตายลง ย่อมทำให้สมาชิกในครอบครัวของลูกจ้างได้รับความเดือดร้อนในการดำรงชีพ จึง เป็น หน้าที่ของนายจ้างที่จะต้องจ่ายเงินทดแทนให้ เพราะว่าลูกจ้างผู้ตายได้ทำงานของนายจ้างจน ประสบอุบัติเหตุดังกล่าว คำว่า "ผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดู" ของลูกจ้างผู้ตายนอกจากจะหมายถึง สมาชิกครอบครัวคนใดคนหนึ่ง หรือทั้งหมดแล้ว ยังหมายถึงผู้ทุพพลภาพอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุซึ่งจำ ต้องได้รับการอุปการะเลี้ยงดูจากลูกจ้าง แต่ทั้งนี้มิข้อยกเว้นอยู่นิดหนึ่งว่า ถ้าผู้อยู่ในอุปการะ เลี้ยง ดูได้ไปอาศัยผู้อื่นในการดำรงชีพ ดังนี้ก็ย่อมไม่มีสิทธิที่จะได้รับ เงินทดแทนของลูกจ้างที่ตาย แต่ก็ยัง มีข้อยกเว้นอยู่อีก กล่าวคือ ถ้าผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดู แม้จะได้อาศัยอยู่กับคนอื่นก็จริงแต่ยังได้รับ ความช่วยเหลือบางส่วนในการดำรงชีวิตจากลูกจ้างที่ตาย เช่น เป็นต้นว่า ได้รับแต่อาหารหรือค่า เลี้ยงดูเป็นรายเดือน เดือนละ ๔๐๐ บาท จากลูกจ้างที่ตายดังนี้ แม้ผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดู จะ อาศัยอยู่กับคนอื่นก็จริง แต่เมื่อเกิดมีการตายของลูกจ้างผู้เลี้ยงดูขึ้น ผู้อยู่ในอุปการะ เลี้ยงดู ก็มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนจากนายจ้าง

ทั้งนี้การตีความเกี่ยวกับผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดู ว่าควร จะได้รับการแบ่งเงินทดแทน กันเป็นจำนวนเท่าใด เพื่อมิให้มีปัญหาในเรื่องการจ่ายเงินนั้น ก็กำหนดให้เป็นหน้าที่ของอนุญาโต ตูลาการ เป็นผู้พิจารณาชี้ขาดอีกเช่นกัน ในกรณีที่ตีความตามนิยามของกฎหมายเงินทดแทนนี้แล้ว ยัง มีปัญหาอยู่อีก ก็เป็นหน้าที่ของอนุญาโตตุลาการจะได้เป็นผู้วินิจฉัยว่าควร จะแบ่งเงินทดแทนกันเท่าใด เพื่อมิให้ผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดูหลาย ๆ คน (ถ้ามี) เกิดมีปัญหาขึ้นภายหลัง

ในกรณีใดก็ตาม ผู้ปกครองของผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดูไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนในกรณี การตายของลูกจ้าง ผู้ทาเลี้ยงผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดู ทั้งนี้เพราะกฎหมายไม่ต้องกำรครอบคลุมไป ไกลถึงเพียงนั้น ซึ่งจะทำให้เกิดความยุ่งยากมากขึ้น แม้ว่าผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดูจะถึงแก่ความ

(๑) เรื่องเดียวกัน, มาตรา ๗ - ๘ , หน้า ๑๑ - ๑๒

ตาย ก่อนเรียกร้องเงินทดแทนก็ตาม ผู้ปกครองของผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดู ก็ไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทน กฎหมายให้แบ่งเงินทดแทนให้แก่ผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดู แม้เขาจะถึงแก่ความตายก่อน ลูกจ้างผู้เลี้ยงดูเขาก็ตาม ดังนั้นการที่กฎหมายระบุไว้เช่นนี้ เงินทดแทนย่อมตกให้แก่สามีหรือภรรยาของผู้อยู่ในอุปการะของลูกจ้างผู้ถึงแก่ความตาย หรือแก่ทายาทหรือครอบครัวของเขา

หลักในการจ่ายเงินทดแทนมีดังนี้ (๑)

- ๑) กรณีตาย จำนวนเงินทดแทนจะต้องเท่ากับเงินรายได้ ๓๖ เดือน แต่ไม่เกินกว่า ๗,๒๐๐ เหรียญสิงคโปร์
- ๒) กรณีทุพพลภาพ : แบ่งออกเป็น
  - ก) สำหรับผู้ประสบอันตรายที่เป็นผู้ใหญ่ อายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์แล้วจำนวนเงินทดแทน จะเท่ากับเงินรายได้ ๔๘ เดือน แต่ไม่เกิน ๘,๖๐๐ เหรียญสิงคโปร์
  - ข) สำหรับผู้ประสบอันตราย ที่อายุ ๑๖ ปี แต่ยังไม่ถึง ๑๘ ปี จำนวนเงินทดแทนเท่ากับเงินรายได้ ๓๖ เดือน แต่ไม่เกิน ๘,๖๐๐ เหรียญสิงคโปร์
  - ค) สำหรับผู้ที่อายุไม่ถึง ๑๖ ปีบริบูรณ์ จะได้รับเงินทดแทนเท่ากับเงินรายได้ ๘๖ เดือน แต่ไม่เกิน ๘,๖๐๐ เหรียญสิงคโปร์

นอกจากนี้ยังมีเพิ่มเติมอีกว่า ถ้าเกิดการทุพพลภาพตลอดชีวิต ซึ่งทำให้ลูกจ้างจำต้องรับความช่วยเหลือ อยู่ภายในความดูแลของผู้อื่น ก็ให้จ่ายเงินทดแทนเพิ่มอีก ๑ ใน ๔ ของจำนวนเงินที่พึงจ่าย ตามที่กำหนดไว้ข้างต้น

- ๓) กรณีพิการบางส่วน : ลูกจ้างผู้พิการหรือสูญเสียสมรรถภาพบางส่วนในการทำงาน จะได้รับเงินทดแทนเป็นอัตราส่วน ตามสัดส่วนที่ลูกจ้างได้สูญเสียความสามารถ ในการทำงาน โดยกำหนดไว้ตามความสำคัญของประเภทอวัยวะ เช่นถ้าลูกจ้างประสบอันตรายจนสูญเสียแขนข้างหนึ่ง เหนือข้อศอกขึ้นไป ก็จะได้รับค่าทด

(๑) เรื่องเดียวกัน, มาตรา ๘ - ๑๐, หน้า ๑๒ - ๑๔

แทนในอัตราร้อยละ ๗๐ ของการสูญเสียความสามารถในการทำงาน เป็น
ต้น

ในกรณีที่เกิดการบาดเจ็บขึ้นหลายอย่างในอุบัติเหตุอันเดียวกัน และทำให้เกิดทุพพลภาพ
ลูกจ้างจะได้รับเงินทดแทนในการบาดเจ็บนั้นทุกกรณี แต่ต้องไม่เกินจำนวนเงินทดแทนที่จ่ายให้ ใน
กรณีทุพพลภาพ

๔) กรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ชั่วคราว ไม่ว่าจะ เป็นทั้งหมด หรือบางส่วนอันเกิดจากภัย
ตรายให้จ่ายเงินทดแทนจำนวนครึ่งเดือน ในวันที่ ๑๖ ระหว่างที่ไม่สามารถ
ทำงานได้ และหลังจากนั้นจ่ายเงินให้ครึ่งเดือน ระหว่างที่ไม่สามารถ
ทำงานได้ ๑ ใน ๓ ของรายได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่า ๖๕ เหรียญตลอดระยะเวลา
เวลาที่ไม่สามารถทำงานได้แต่ไม่เกิน ๕ ปี การจ่ายเงิน เช่นนี้ เรียกว่า
"การจ่ายเงินครึ่งเดือน"

ในกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ชั่วคราว แล้วต่อมาเกิดมีอาการของโรคมามากขึ้นจน
ถึงขั้นทุพพลภาพ ดังนั้นแม้นายจ้างจะได้จ่ายเงินครึ่งเดือนให้แก่ลูกจ้างไปแล้ว และต่อมาได้จ่ายเงิน
ทดแทนในกรณีทุพพลภาพถาวร นายจ้างไม่มีสิทธิที่จะหักเงินครึ่งเดือนที่ได้จ่ายไปแล้ว จากเงินทดแทน
ในการทุพพลภาพ ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขว่า การทุพพลภาพที่เกิดขึ้นจะต้องเป็นมาแล้วไม่เกิน ๖ เดือน
หลังจากที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ชั่วคราว แต่ถ้าหากว่าการทุพพลภาพที่เกิดขึ้นนั้น นานเกินกว่า
๖ เดือน นายจ้างก็มีสิทธิหักเงินที่จ่ายไปแล้วคืนได้ เฉพาะในส่วนที่ลูกจ้างได้รับมาแล้ว เกินระยะ
เวลา ๖ เดือน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การจ่ายเงินทดแทนในกรณีผู้ใช้แรงงานถึงแก่ความตาย (๑)

ในกรณีผู้ใช้แรงงานถึงแก่ความตาย เพราะอุบัติเหตุจากการทำงานให้กับนายจ้าง การจ่ายเงินทดแทนในกรณีนี้ นายจ้างไม่อาจจะจ่ายเงินทดแทนให้กับผู้อยู่ในอุปการะ หรือครอบครัวของผู้ใช้แรงงานได้โดยตรง เพราะกฎหมายเงินทดแทนกำหนดให้ฝากเงินทดแทนไว้ กับคณะกรรมการเงินทดแทน Commissioner เพื่อที่คณะกรรมการการเงินทดแทนจะได้จ่ายเงินทดแทนให้กับผู้อยู่ในอุปการะ หรือผู้เยาว์ของผู้ใช้แรงงานต่อไป การจ่ายเงินในลักษณะที่คณะกรรมการการเงินทดแทนจ่ายต่อให้กับผู้อยู่ในอุปการะของผู้ใช้แรงงาน โดยคณะกรรมการเงินทดแทนจะเป็นผู้รับเงินดังกล่าวมาจากนายจ้างโดยตรง ถือว่าเงินที่คณะกรรมการเป็นผู้จ่ายให้แก่ผู้อยู่ในอุปการะ ในกรณีผู้ใช้แรงงานถึงแก่ความตาย เป็นเงินทดแทนตามกฎหมาย และเงินทดแทนที่คณะกรรมการ เงินทดแทนได้รับฝากไว้ดังกล่าว เพื่อจ่ายต่อให้กับผู้อยู่ในอุปการะนั้น นายจ้างผู้รับผิดชอบจะต้องจ่ายเงินดังกล่าวให้เพียงพอในการจ่ายเงินทดแทนแต่ละรายอีกด้วย

เงินทดแทนที่คณะกรรมการเงินทดแทนได้รับฝากไว้ นั้น คณะกรรมการเงินทดแทนอาจหักค่าใช้จ่ายที่เป็นจริง เกี่ยวกับการฉาบฉวยของผู้ใช้แรงงานได้ ตามหลักฐานที่ผู้จัดการศพได้นำมาแสดงว่าได้ใช้จ่ายไปเกี่ยวกับงานศพของผู้ใช้แรงงาน หรืออาจจะหักไว้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการฉาบฉวยเป็นจำนวน ๑๐๐ ดอลลาร์ เลยกก็ได้ในกรณีที่จำนวนไหนน้อยกว่ากัน ก็ให้หักตามจำนวนที่น้อยกว่านั้น

วิธีปฏิบัติในการจ่ายเงินทดแทนโดยคณะกรรมการเงินทดแทนเมื่อผู้ใช้แรงงานตาย

เมื่อผู้ใช้แรงงานได้ถึงแก่ความตายในทางการที่จ้างเนื่องจากอุบัติเหตุในการทำงานคณะกรรมการเงินทดแทนอาจจะให้เจ้าพนักงานของรัฐ ที่จะแต่งตั้งเป็นลายลักษณ์อักษร ทำการสืบสวนขึ้นต้นเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่ทำให้ผู้ใช้แรงงานถึงแก่ความตาย เป็นต้นว่า ลักษณะของอุบัติเหตุและสภาพการตายของลูกจ้างว่ามีเหตุอันควรเชื่อถือได้เพียงไร ว่าได้ตายลงขณะกำลังทำงานให้กับ

(๑) Ibid, Section 10-12, pp. 15-19

นายจ้าง เมื่อเจ้าพนักงานของรัฐได้ทำการสืบสวนสอบสวนขั้นต้นเสร็จสิ้นแล้ว ก็จะได้นำเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อที่จะได้ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณา คณะกรรมการอาจจะทำการสอบสวนเพิ่มเติมเท่าที่จำเป็นได้

การสอบสวนดังกล่าวข้างต้น เป็นกรณีที่มีข้อสงสัยเกิดขึ้นเมื่อผู้ใช้แรงงานได้ตายลงนายจ้างอาจจะสงสัยในการตายของลูกจ้างว่า มิใช่เกิดจากทางการที่จ้าง ผู้อยู่ในอุปการะของลูกจ้างก็สงสัยในการตายของลูกจ้าง และต้องการได้รับเงินทดแทน เมื่อมีกรณีปัญหาเกิดขึ้นดังกล่าวกฎหมายกำหนดให้มีการตกลงร่วมกันระหว่างคณะกรรมการ, นายจ้างและลูกจ้าง โดยนายจ้าง ลูกจ้าง หรือผู้กระทำการแทนจะต้องยื่นแบบฟอร์ม พร้อมทั้งค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด รวมทั้งเรื่องราวโดยย่อของ อุบัติเหตุหรือผลของการตาย ถ้าคณะกรรมการไม่มีเหตุที่น่าเชื่อว่าอุบัติเหตุ หรือผลของการตาย ถ้าคณะกรรมการไม่มีเหตุที่น่าเชื่อว่าอุบัติเหตุ นั้นก่อให้เกิดการตายของลูกจ้างแล้ว คณะกรรมการอาจทำการสอบสวนเพิ่มเติมดังกล่าวมาแล้ว โดยให้พนักงานของรัฐ ทำการสอบสวนขั้นต้นเสียก่อน

ในการพิจารณาการสอบสวนของคณะกรรมการนั้น ก็จะได้พิจารณาตามที่จำเป็นแก่กรณี เป็นต้นว่า ลูกจ้างได้รับอุบัติเหตุแค่นั้นเพียงไร และได้รับการส่งตัวไปรักษาพยาบาลที่แห่งที่หรือไม่ โรงพยาบาลหรือสถานที่รักษาพยาบาลนั้น เหมาะสมกับความเจ็บป่วยหรือไม่ และค่ารักษาพยาบาลใครเป็นผู้ออกเหล่านี้ เป็นต้น เพื่อประกอบการพิจารณาจำนวนเงินค่าทดแทน เมื่อคณะกรรมการ, นายจ้าง, ลูกจ้าง ได้ตกลงกันเป็นที่เรียบร้อยแล้วว่า การตายของลูกจ้าง เป็นการตายระหว่างปฏิบัติหน้าที่ให้กับนายจ้าง และสมควรได้รับเงินค่าทดแทนจะกระทำอย่างไร ทั้งคณะกรรมการ, นายจ้าง, ลูกจ้าง ก็จะต้องลงชื่อให้ครบถ้วน เพื่อให้การตกลงร่วมกันนี้มีผลใช้บังคับได้อย่างสมบูรณ์ โดยผลของการตกลงกันนี้ จะถูกส่งสำเนาไปยังนายทะเบียนประจำศาลสูง เพื่อจดทะเบียนและบันทึกรับรองไว้อีกชั้นหนึ่ง ซึ่งจะมีผลให้คำบันทึกการตกลงนั้นมีสภาพบังคับเช่นเดียวกับคำพิพากษาคัดสินของศาลสูง

แต่ถ้าผู้ใช้แรงงานโดยผู้อยู่ในอุปการะ, นายจ้าง หรือคณะกรรมการเอง อาจจะให้มีการพิจารณาการสอบสวนใหม่ได้ เพื่อทำความตกลงกันใหม่ หรือให้ยืนยัน, เปลี่ยนแปลง แก้ไขหรือยกเลิกข้อตกลงใด ๆ ที่ได้ตกลงไปแล้ว เมื่อได้พิจารณากันแล้วว่า เห็นสมควรร่วมกันในการเปลี่ยนแปลงแก้ไข และในทำนองเดียวกัน ก็จะได้ส่งสำเนากการตกลงฉบับหลังที่ได้แก้ไขไป เพื่อจดทะเบียนยังศาลสูง แล้วก็จะมีความบังคับเช่นกัน

เมื่อคณะกรรมการเงินทดแทนได้รับฝากเงินทดแทนไว้จากนายจ้างแล้ว คณะกรรมการเงินทดแทนก็มีหน้าที่จ่ายเงินทดแทนดังกล่าวในกรณีที่ใช้แรงงานตาย ให้กับผู้อยู่ในอุปการะของลูกจ้าง หลังจากที่ได้หักค่าใช้จ่ายในการทำศพของลูกจ้างให้แก่ผู้จัดการทำศพแล้ว หากมีผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดูของลูกจ้างหลายคน และมีอายุแตกต่างกันออกไป คณะกรรมการเงินทดแทนอาจมอบเงินทดแทนไว้ให้กับผู้อยู่ในอุปการะคนใดคนหนึ่ง ตามแต่คณะกรรมการเงินทดแทน จะเห็นสมควรว่าเป็นผู้เหมาะสม เพื่อจะได้ให้ผู้อยู่ในอุปการะคนหนึ่ง ได้แบ่งเงินทดแทนให้กับผู้อยู่ในอุปการะคนอื่น ๆ อีกต่อไป ทั้งนี้ผู้ที่ผู้อยู่ในอุปการะที่เหมาะสมนั้น อาจจะพิจารณาจากอายุ หรือความรู้จักรับผิดชอบเป็นรายบุคคล หรือถ้าหากว่าคณะกรรมการเงินทดแทนเห็นว่า จะไม่จ่ายเงินทดแทนดังกล่าวให้กับผู้อยู่ในอุปการะของลูกจ้างคนใดคนหนึ่งใด คณะกรรมการก็อาจจะแบ่งเงินทดแทนออกเป็นหลายส่วนตามจำนวนของผู้อยู่ในอุปการะของลูกจ้าง และแบ่งเงินทดแทนดังกล่าวให้แก่ผู้อยู่ในอุปการะแต่ละคนตามดุลยพินิจของคณะกรรมการก็ได้

ในกรณีที่ผู้อยู่ในอุปการะของลูกจ้าง เป็นผู้หญิง หรือผู้เยาว์ หรือบุคคลที่ขาดความสามารถตามกฎหมาย เงินทดแทนดังกล่าวอาจนำไปลงทุน หรือใช้ หรือทำประโยชน์ให้แก่ผู้หญิง, ผู้เยาว์ หรือบุคคลดังกล่าวได้ เป็นต้นว่า หากผู้หญิง หรือผู้เยาว์ กำลังอยู่ในระหว่างศึกษาเล่าเรียน คณะกรรมการก็อาจจะให้เงินทดแทนนั้น ใช้จ่ายไปเพื่อการศึกษาเล่าเรียนของผู้หญิงหรือผู้เยาว์ หรือผู้อยู่ในอุปการะของลูกจ้างที่เป็นหญิง ประกอบการค้าขาย เล็ก ๆ น้อย ๆ และได้รับเงินค่าอุปการะในการซื้อสิ่งของที่จำเป็นมาประกอบการค้าขาย จากลูกจ้างที่ตายอยู่เสมอหากมีได้ เงินดังกล่าวก็จะทำให้การค้าหยุดชะงัก และประสบกับความเดือดร้อนขาดทุน เมื่อคณะกรรมการเห็นว่ามีความจำเป็นที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ และผู้อยู่ในอุปการะของลูกจ้างก็เป็นผู้รู้จักรับผิดชอบชั่วดี ไม่ได้ใช้เงินทดแทนอันเนื่องมาจากความตายของผู้ใช้แรงงานโดยประมาท คณะกรรมการก็ใช้ดุลยพินิจมอบเงินดังกล่าวให้แก่ผู้อยู่ในอุปการะได้ หรือในกรณีผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดู **ที่ขาดความสามารถตาม**กฎหมาย ต้องได้รับเงินค่าเลี้ยงดูในการรักษาพยาบาลเท่าที่จำเป็นจากลูกจ้างผู้ตายอยู่เป็นประจำ การที่จะรอเงินดังกล่าว จากเงินค่าทดแทนที่ล่าช้าไป ก็จะทำให้อาจเป็นอันตราย แก่ตัวของผู้อยู่ในอุปการะที่ขาดความสามารถ ดังนั้นเมื่อคณะกรรมการเห็นสมควรก็อาจใช้ดุลยพินิจ เพื่อมอบเงินทดแทนดังกล่าวทำประโยชน์ให้กับผู้ที่ได้กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นได้

สำหรับผู้ใช้แรงงาน ที่ไม่สามารถทำงานได้ชั่วคราวโดยขาดความสามารถตามกฎหมาย

คณะกรรมการอาจออกคำสั่งโดยทำเป็นคำร้องให้จ่ายเงินครึ่งเดือนที่ต้องจ่ายให้แก่ผู้ใช้แรงงาน ได้จ่ายให้แก่ผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดูได้ หรืออาจจะจ่ายให้แก่บุคคลอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควรก็ได้ เพื่อจัดเป็นสวัสดิการของผู้ใช้แรงงาน ในกรณีที่ไม่สามารถทำงานได้ชั่วคราว

ในกรณีที่เงินทดแทนไม่ได้ฝากไว้กับคณะกรรมการเงินทดแทน ผู้มีหน้าที่จ่ายเงินทดแทนก็ย่อมจ่ายเงินดังกล่าวให้แก่บุคคลซึ่งมีสิทธิจะได้รับได้ตามกฎหมาย

การดำเนินการเกี่ยวกับการจ่ายเงินทดแทน (๑)

ในกรณีที่ไม้อาจจะหาผู้รับเงินทดแทนจากการตายของลูกจ้างได้ เพราะไม่มีผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดูของลูกจ้างที่ตาย หรือไม้อาจค้นหาผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดูได้ คณะกรรมการเงินทดแทนก็อาจจะทำการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเท่าที่จำเป็น ถ้าคณะกรรมการมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ไม้อาจค้นหาผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดูได้ หรือผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดูของลูกจ้าง ได้ตายไปแล้ว เช่นกันคณะกรรมการก็อาจจ่ายเงินทดแทนดังกล่าวให้กับบุคคลซึ่งได้รับฝากเงินไว้แต่แรก เพราะไม้อาจจ่ายเงินทดแทนให้ได้ เนื่องจากเป็นผู้เยาว์, ผู้หญิง หรือผู้ขาดความสามารถก็ตาม

การปฏิบัติในการเก็บเงินทดแทนไว้เพื่อจ่ายของคณะกรรมการเงินทดแทน จะต้องมีการทำบัญชี แสดงรายรับรายจ่ายทั้งหมดในกรณีที่คณะกรรมการได้ใช้จ่ายเงินทดแทนไป จะต้องเป็นใบเพื่อใช้หรือเพื่อทำประโยชน์ให้แก่ผู้อุปการะจริง ๆ เมื่อนายจ้างได้ร้องขอโดยยื่นคำร้องเพื่อให้คณะกรรมการจัดส่งบัญชีแสดงรายจ่ายให้แก่ นายจ้าง คณะกรรมการจะต้องดำเนินการตามที่นายจ้างขอโดยไม่บิดพลิ้ว

ผู้อยู่ในอุปการะจะต้องการที่จะนำเงินทดแทนไปลงทุนใช้ หรือทำอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แก่ผู้อยู่ในอุปการะเอง ในการนี้ผู้อยู่ในอุปการะก็อาจจะกระทำได้ โดยมีคำขอมายังคณะกรรมการเงินทดแทน คณะกรรมการอาจจะกระทำการสอบสวนหาเหตุผลอันควร เชื่อได้ว่าผู้อยู่ในอุปการะ จะมีให้นำเงินทดแทนดังกล่าวไปใช้โดยเปล่าประโยชน์ คณะกรรมการเงินทดแทนอาจจ่ายเงินทดแทนดังกล่าวไปใช้โดยเปล่าประโยชน์ คณะกรรมการเงินทดแทนอาจจ่ายเงินทดแทนดังกล่าว ให้แก่ผู้อยู่ในอุปการะเพื่อจะนำไปลงทุนใช้หรือทำประโยชน์ อย่างอื่นได้หรือเมื่อคณะกรรมการเห็นว่าควรแบ่งแยกเงินทดแทน ให้แก่ผู้อยู่ในอุปการะคนใดคนหนึ่งตาม

(๑) Ibid, Section 10 , pp. 15 - 17

สภาวะการณ์ของแต่ละเรื่องไป เป็นต้นว่า อาจจะมีการเปลี่ยนแปลง ในเหตุการณ์ของตัวผู้อยู่ในอุปการะเองหรือเกิดจากความตายของผู้อยู่ในอุปการะ คณะกรรมการก็อาจจะแบ่งแยกเงินทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนต่อไป แต่การจ่ายเงินทดแทนให้แก่ผู้อยู่ในอุปการะอื่น หรือแก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนอื่นใดจะต้องไม่เป็นอคติต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด เช่น เป็นต้นว่า ไม่เรียกไปเงินจากผู้อยู่ในอุปการะคนหนึ่งคืนหลังจากที่จ่ายไปแล้ว เพื่อนำไปจ่ายให้กับผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทน คนอื่นดังนี้ กฎหมายกำหนดห้ามคณะกรรมการกระทำดังกล่าว

การจ่ายเงินทดแทนของคณะกรรมการดังกล่าว จะต้องดำเนินการด้วยความพอใจ ของทั้งสองฝ่าย ทั้งฝ่ายนายจ้างและฝ่ายผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนหากกรณีมีปัญหาเกิดขึ้น กล่าวคือ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่พอใจการจ่ายเงินของคณะกรรมการ เงินทดแทนว่ามีได้กระทำโดยถูกต้องสุจริต ดังคู่กรณีที่ไม่พอใจในการจ่ายเงินก็อาจทำขอยื่นต่ออนุญาโตตุลาการ เพื่อให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งในการจ่ายเงินทดแทนของคณะกรรมการเสียใหม่ ภายใน ๑๔ วัน ตั้งแต่วันที่คู่กรณีผู้ยื่นขอ (หรือทั้งสองฝ่าย) ได้รับทราบคำสั่งในการจ่ายเงินทดแทนของคณะกรรมการ

การจ่ายเงินทดแทนดังกล่าวมาข้างต้นนั้น ไม่ว่าจะ เป็นการจ่ายเงินก้อนหรือเงินครึ่งเดือน จะจ่ายให้กับบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากผู้ใช้แรงงานไม่ได้ นอกจากจะจ่ายให้กับผู้ใช้แรงงานที่ประสบอันตรายโดยตรง นอกจากนั้นหากมีเจ้าหน้าที่ของผู้ใช้แรงงานมา เรียกร้องสิทธิในเงินทดแทนของผู้ใช้แรงงาน คณะกรรมการเงินทดแทนจะจ่ายเงินของ ผู้ใช้แรงงานให้แก่เจ้าหน้าที่ โดยถือ เป็นการหักกลบลบหนี้ นั้น กฎหมายห้ามกระทำโดยเด็ดขาดนอกจากจะ ได้รับความไว้วางใจในพระราชบัญญัตินี้โดยเฉพาะในการพิจารณาเงินทดแทน สำหรับการสอบสวนหาตัวผู้อยู่ในอุปการะของผู้ใช้แรงงานก็ดี การสอบสวนดังกล่าวจะต้องกระทำโดยไม่มียึดหลักตายตัว นอกจากผู้ใช้แรงงานที่ได้ประสบอันตราย และได้เรียกร้องเงินทดแทน ซึ่งผู้ใช้แรงงานจะต้อง เรียกร้องเงินทดแทนดังกล่าวภายใน ๗ วัน นับแต่อุบัติเหตุได้เกิดขึ้นในกรณีอุบัติเหตุธรรมดา หรือในกรณีที่ได้รับอุบัติเหตุจนได้รับบาดเจ็บสาหัส (หรือทุพพลภาพ) ผู้ใช้แรงงานหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย จะต้อง เรียกร้องเงินทดแทนภายใน ๖ เดือน หรือในกรณีที่ถึงแก่ความตาย ผู้อยู่ในอุปการะหรือทายาทของผู้ใช้แรงงานก็ต้อง เรียกร้องภายใน ๖ เดือน นับแต่ผู้ใช้แรงงานได้ตาย เพราะอุบัติเหตุจากการทำงาน นั้น ๆ

การบอกกล่าวการประสูติอันตรายของลูกจ้าง (๑)

เมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นแก่ลูกจ้าง คณะกรรมการเงินทดแทน หรือตัวลูกจ้างเองในกรณีประสูติอันตราย หรือผู้อยู่ในอุปการะของลูกจ้างหรือทายาทในกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายจะต้องส่งคำบอกกล่าวการประสูติอันตรายของลูกจ้างไปยังนายจ้าง ถ้ามีนายจ้างมากกว่าหนึ่งคน ก็อาจส่งไปยังคนหนึ่งคนใดก็ได้ การบอกกล่าวการประสูติอันตรายของลูกจ้าง อาจทำเป็นหนังสือ หรือด้วยวาจาต่อหัวหน้าคนงาน หรือบุคคลที่ลูกจ้างเป็นผู้อยู่ใต้อำนาจบัญชาก็ได้ หรืออาจจะบอกกล่าวการประสูติอันตรายของลูกจ้างแก่บุคคลที่ได้รับมอบหมายจากนายจ้างก็ได้ การบอกกล่าวนั้นจะต้องระบุถึงสาเหตุของภัยอันตรายที่เกิดขึ้น วันที่เกิดอุบัติเหตุนั้น ลักษณะหรือสภาพของอันตรายนั้น ๆ เพื่อที่จะได้ทำการรวบรวมพยานหลักฐาน เป็นแนวทางในการพิจารณาจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้าง ผู้ประสูติอันตรายต่อไป การบอกกล่าวการประสูติอันตรายของลูกจ้างนั้น ในกรณีที่ทำเป็นหนังสือ ผู้บอกกล่าว ซึ่งอาจได้แก่คณะกรรมการเงินทดแทน, ทายาท, หรือตัวลูกจ้างที่ประสูติอันตรายเอง อาจส่งมอบหนังสือบอกกล่าวการประสูติอันตรายให้แก่ลูกจ้างโดยตนเอง หรืออาจจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ไปยังบ้านที่อยู่อาศัยของนายจ้างหรือสถานที่ประกอบธุรกิจของนายจ้างนั้นก็ได้ โดยยึดถือหลักว่า การบอกกล่าวเกี่ยวกับอุบัติเหตุธรรมดาให้อยู่ในระยะเวลา ๗ วัน นับแต่อุบัติเหตุได้เกิดขึ้นหรือกรณีอุบัติเหตุที่ทำให้ทุพพลภาพหรือถึงแก่ความตาย จะต้องบอกกล่าวภายใน ๖ เดือน นับแต่อุบัติเหตุได้เกิดขึ้น แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ถ้าปรากฏว่าไม่เรียกร้องเงินทดแทนภายในระยะเวลาดังกล่าว เกิดจากความผิดพลาดซึ่งไม่ใช่จากตัวลูกจ้างเอง หรือการไม่เรียกร้องเงินทดแทนดังกล่าว เกิดจากเหตุอันสมควรอย่างอื่น เช่น ลูกจ้างไม่เข้าใจว่า ลูกจ้างจะได้รับค่าทดแทนอะไรบ้าง นอกจากค่ารักษาพยาบาลซึ่งลูกจ้างได้รับไปแล้ว แม้ลูกจ้างจะไม่เรียกร้องภายในกำหนดเวลาดังกล่าวข้างต้น ก็ไม่เป็นเหตุตัดสิทธิของลูกจ้างในการพิจารณาเงินทดแทนเมื่อประสูติอันตราย ทั้งนี้เมื่อพิสูจน์ได้ว่า นายจ้างทราบว่าคุณบัติเหตุเกิดขึ้นได้อย่างไร ในขณะที่อุบัติเหตุได้เกิดขึ้น หรือโดยประมาณว่า อุบัติเหตุได้เกิดขึ้น หรือถ้าพบว่าการพิจารณาเกี่ยวกับการตกลง เรื่องการเรียกร้องเงินค่าทดแทนว่า การเรียกร้องนั้นไม่เป็นอคติต่อนายจ้างในการต่อสู้เรื่องการเรียกร้องดังกล่าว อันเกิดจากความบกพร่อง หรือความไม่ถูกต้องในหนังสือบอกกล่าวดังกล่าว หรือในกรณีที่มีความ

(๑) Ibid, Section 12,13,14,15, pp. 17 - 21

บกพร่อง หรือความไม่ถูกต้อง เกิดจากความผิดพลาด หรือสาเหตุอันสมควรอย่างอื่นดังกล่าวมาทั้งหมดนี้ จะนำมาใช้ในการชดเชยวงการศึกษา เงินทดแทนของลูกจ้างผู้ประสบอันตรายไม่ได้

ในกรณีที่ได้ส่งคำบอกกล่าวการประสบอันตรายของลูกจ้าง ไปยังสถานประกอบการธุรกิจของนายจ้าง และถ้าสถานที่ดังกล่าวมีมากกว่าหนึ่งแห่ง ก็อาจจะส่งคำบอกกล่าวไปยังสถานที่ทำงานแห่งใดแห่งหนึ่งก็ได้ และคำบอกกล่าวของคณะกรรมการเงินทดแทนเกี่ยวกับการประสบอันตรายของลูกจ้างที่ได้ส่งไปให้แก่นายจ้างแทนลูกจ้างนั้นมีผล เท่ากับ ลูกจ้างหรือผู้ใช้แรงงานกระทำด้วยตนเอง

หน้าที่ของนายจ้างในการแจ้งการประสบอันตรายของลูกจ้าง (๑)

นายจ้างจะต้องบอกกล่าว เป็นหนังสือ เกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในบริเวณสถานที่ทำงานของนายจ้างเอง อันเป็นผลทำให้ลูกจ้างผู้หนึ่งผู้ใดถึงแก่ความตายหรือทุพพลภาพไม่ว่าจะเป็นทุพพลภาพชั่วคราวหรือถาวร โดยทำเป็นหนังสือ เสนอต่อคณะกรรมการเงินทดแทน เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุแห่งการตาย หรือการทุพพลภาพนั้น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้าง ผู้ประสบอันตรายต่อไป การบอกกล่าวของนายจ้างเช่นว่านี้จะต้องกระทำภายใน ๑๐ วัน นับแต่อุบัติเหตุได้เกิดขึ้น และการบอกกล่าวเป็นหนังสือนั้นจะต้องทำตามแบบ ที่คณะกรรมการเงินทดแทนกำหนดอีกด้วย

สำหรับสถานที่ทำงานของนายจ้างนั้น กฎหมายเงินทดแทนของสิงคโปร์ให้รวมถึงสถานที่ที่นายจ้างควบคุม หรือจัดการ และสถานที่ติดกับบริเวณที่ทำงานอีกด้วย และไม่ว่าสถานที่ติดต่อกับบริเวณที่ทำงานดังกล่าว จะรวมถึงถนนสาธารณะด้วยหรือไม่ก็ตาม คำสั่งจากนายจ้างตัวแทนนายจ้าง หัวหน้าคนงานของนายจ้างให้ไปทำ เหล่านี้เป็นต้น ก็ถือว่าเป็นสถานที่ทำงานของนายจ้างทั้งสิ้น ซึ่ง เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นแล้ว นายจ้างย่อมรับผิดชอบ จ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างผู้ประสบอันตรายนั้น นอกจากนั้นในกรณีที่ลูกจ้างได้เดินทางโดยรถยนต์ของนายจ้าง และเกิดประสบอันตรายขึ้น ถึงแม้จะไม่มีภารกิจที่ส่งไปทำงานให้แก่นายจ้างหรือไม่ แต่ถ้าเกิดอุบัติเหตุขึ้นเนื่องจากรถยนต์ของนายจ้าง หรือแม้แต่คนขับรถยนต์ของนายจ้างเป็นผู้ขับรถยนต์ด้วยตนเอง แล้ว

(๑) Ibid , Section 13 , pp. 18 - 19

เกิดอุบัติเหตุขึ้น ทั้งตัวลูกจ้างที่เดินทางโดยรถยนต์ของนายจ้าง และคนขับรถยนต์ของนายจ้าง
ที่ประสบอุบัติเหตุ ย่อมถือได้ว่าอุบัติเหตุดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานที่การทำงานที่จ้างของนายจ้าง

สภาพบังคับของกฎหมาย (๑)

เมื่อนายจ้างไม่ได้แจ้งการประสบอันตรายของลูกจ้างนั้น กฎหมายระบุให้นายจ้างต้อง
รับผิดชอบค่าปรับ ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ดอลลาร์ โดยคณะกรรมการเงินทดแทนมีหน้าที่ยื่นคำร้องทุกข์ ใน
กรณีที่นายจ้างไม่ได้แจ้งการประสบอันตรายของลูกจ้าง คณะกรรมการเงินทดแทนจะต้องร้องทุกข์
ต่อศาลเพื่อศาลจะได้สั่งปรับนายจ้างต่อไป และการที่นายจ้างไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลย่อมถือว่าเป็น
เป็นการละเมิดอำนาจศาลซึ่งมีโทษทางอาญา

หน้าที่ของลูกจ้างที่จะต้องปฏิบัติในกรณีประสบอันตราย (๒)

เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้น และลูกจ้างหรือคณะกรรมการเงินทดแทนได้ส่งหนังสือบอกกล่าวให้
แก่นายจ้างเกี่ยวกับอุบัติเหตุแล้ว นายจ้างอาจให้ลูกจ้างไปรับการตรวจร่างกายจากแพทย์เพื่อที่จะ
ได้ทราบถึงความเจ็บป่วยของลูกจ้าง ไม่ว่าจะเกิดขึ้นจากการประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน หรือ
ความเจ็บป่วยซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากสภาพของการทำงาน หรือโรคที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำงาน
การตรวจร่างกายนี้ นายจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้แก่ลูกจ้าง โดยกำหนดระยะเวลาไว้ว่าลูกจ้าง
จะต้องไปตรวจร่างกายก่อนหมดกำหนด ๔ วัน นับแต่ที่ได้ส่งหนังสือบอกกล่าวไปยังนายจ้างสำหรับ
ลูกจ้างที่ได้รับเงินทดแทน ครึ่งเดือนนั้น เมื่อได้รับการร้องขอจากนายจ้างหรือคณะกรรมการเงิน
ทดแทนจะต้องไปตรวจร่างกายเป็นระยะ ๆ การตรวจร่างกายนี้ แพทย์จะไม่เรียกร้องให้ลูกจ้าง
ไปตรวจร่างกายเหนือจากข้อบังคับที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือย่นเวลาให้สั้นกว่าตามที่กฎหมาย
กำหนดไว้จะกระทำมิได้

(๑) Ibid , Section, 13 Sub-Section 5 , pp. 19

(๒) Ibid , Section 14,15, pp. 19-21

ถ้าลูกจ้างไม่ไปตรวจร่างกายตามคำขอร้องของนายจ้าง หรือคำขอร้องของคณะกรรมการ เงินทดแทน หรือของอนุญาตตุลาการ ลูกจ้างก็ไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินทดแทน จากนายจ้างหรือ จากคณะกรรมการจนกว่าจะได้ไปตรวจร่างกายเสียก่อน นอกจากนี้การหยุดทำงานของลูกจ้าง โดยสมัครใจ โดยไม่ไปตรวจร่างกายก่อนครบกำหนด ๕ วัน นับแต่วันที่คำสั่งหนังสือออกกล่าวไปยังนายจ้าง ลูกจ้างก็ไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทน จนกว่าลูกจ้างจะได้แจ้งให้นายจ้าง ทราบถึงที่อยู่ ของลูกจ้าง และได้ไปตรวจร่างกายให้เป็นที่เรียบร้อยเสียก่อน ในกรณีที่ลูกจ้างผู้ได้รับการ ประสบอันตรายจากการทำงานแล้วไม่ได้ไปตรวจร่างกายดังกล่าว ต่อมาลูกจ้างผู้นั้นได้ถึงแก่ความ ตายลงเพราะอุบัติเหตุจากการทำงานนั้น เงินทดแทนที่ถูกยับยั้งไว้ตอนแรกเนื่องจากยังไม่ได้ตรวจ ร่างกาย หรือหยุดงานไปโดยสมัครใจนั้น อาจอยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการ เงินทดแทนที่จะสั่งให้ จ่ายเงินทดแทนของลูกจ้างที่ตาย ให้แก่ผู้อยู่ในอุปการะของลูกจ้างที่ตายก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่คณะกรรมการ เงินทดแทนจะเห็นสมควรเป็นเรื่อง ๆ ไป

สำหรับกรณีที่ลูกจ้างได้รับบาดเจ็บ และปฏิเสธที่จะรักษาตัวกับแพทย์ ซึ่งนายจ้างได้ มอบหมายให้แพทย์รักษาโดยลูกจ้างไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด ในกรณีที่ลูกจ้างได้รับเงินครึ่ง เดือน คณะกรรมการเงินทดแทนอาจออกคำสั่งให้ยับยั้งเงินครึ่งเดือน จนกว่าลูกจ้างคนนั้นจะตกลง ไปรักษาพยาบาล หรือได้ปฏิบัติตามคำแนะนำ หรือคณะกรรมการเงินทดแทน อาจออกคำสั่งจำกัด ระยะเวลาการจ่ายเงินครึ่งเดือนไปอีกระยะหนึ่งก็ได้ โดยคัดค้านวณจากรันที่ได้รับบาดเจ็บจนกว่า การไม่สามารถทำงานของลูกจ้างจะกลับคืนสู่ความปกติ และยอมรับการรักษาตัวตามคำแนะนำ ของแพทย์ หรือถ้าลูกจ้างไร้สมรรถภาพในการทำงานตลอดชีวิต คณะกรรมการเงินทดแทนอาจ สั่งให้จ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างนั้น ๆ ให้เหมาะสมกับการไร้สมรรถภาพในการทำงาน ตามที่ลูก จ้างนั้นได้รับก็ได้ ถ้าลูกจ้างนั้นได้รับการตรวจรักษาจากแพทย์แล้ว

การเข้ารับการรักษาพยาบาลของลูกจ้างผู้ประสบอันตรายนั้น จะต้องเข้ารับการรักษา พยาบาล ยังโรงพยาบาลที่ทางการเชื่อถือ และยอมรับว่า เป็นอุปกรณ์ ทางการแพทย์เหมาะสมเพียงพอ ในการรักษาพยาบาลอย่างทันสมัย โดยถือว่าเป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่จะต้องแจ้งไว้ ในราชกิจจานุเบกษาว่า โรงพยาบาลใดที่ทางการยอมรับ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ของการจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างที่ได้รับบาดเจ็บ โดยแพทย์ที่นายจ้างทำให้แก่ลูกจ้างจะต้อง เป็นผู้ให้คำแนะนำและรับ รองว่า โรงพยาบาลใดที่ลูกจ้างควรจะได้เข้ารับการรักษาพยาบาล และลูกจ้างผู้บาดเจ็บจะต้อง ปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์ ถ้าต้องการที่จะได้รับเงินค่าทดแทน

เมื่อลูกจ้างได้ปฏิบัติความค้ำแนะนำของแพทย์และของนายจ้าง โดยเข้ารับการตรวจร่างกายจากแพทย์ที่นายจ้างเป็นผู้จัดหาไว้ และเสียค่าใช้จ่ายให้แก่ลูกจ้าง และลูกจ้างได้เข้ารักษาพยาบาลที่ทางการยอมรับแล้ว นายจ้างจะต้องจ่ายเงินเพิ่มนอกเหนือจากเงินทดแทน กล่าวคือ นายจ้างจะต้องจ่ายโดยตรงให้แก่โรงพยาบาลซึ่งได้แก่ค่าธรรมเนียมการตรวจรักษา ค่ารักษาพยาบาล ค่ายารักษาโรค ค่าอุปกรณ์การผ่าตัดตามที่แพทย์ในโรงพยาบาลได้รับรองไว้ว่า ได้ใช้ อุปกรณ์ดังกล่าวกับลูกจ้างผู้บาดเจ็บนั้นจริง ตลอดจนค่าอุปกรณ์แขนขาเทียม สำหรับลูกจ้างผู้ทุพพลภาพ ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลที่นอกเหนือจากเงินทดแทนนี้ รัฐมนตรีกระทรวงแรงงานจะเป็นผู้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยกำหนดจำนวนเงินขั้นสูงสุดที่นายจ้างจะต้อง เป็นผู้จ่ายไว้ชัดเจน

ถ้าลูกจ้างที่ได้รับบาดเจ็บ ปฏิเสธที่จะรักษาตัวในโรงพยาบาลที่ทางการยอมรับ คณะกรรมการเงินทดแทน อาจจะยับยั้งหรือศึกษาทบทวนเกี่ยวกับเงินทดแทนที่พึงจ่ายให้แก่ลูกจ้างที่บาดเจ็บก็ได้ นอกจากนี้สำหรับลูกจ้างที่ได้รับการจ่ายเงินครั้ง เดือนไปแล้ว เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับสภาพของลูกจ้าง เป็นต้นว่า ได้มีการกลับคืนสู่สภาพปกติ สามารถทำงานได้แล้ว นายจ้างและลูกจ้างอาจจะทำบันทึกความตกลง หรือถ้าตกลงกันไม่ได้ก็เป็นอำนาจของอนุญาโตตุลาการที่จะชี้ขาด และนำเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อศึกษาทบทวนเงินครั้ง เดือน ที่จะต้องจ่ายให้กับลูกจ้างเสียใหม่ตามเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยถ้าหากสภาพของลูกจ้างดีขึ้น การจ่ายเงินครั้ง เดือนก็อาจจะลดลงไป หรือคงจ่ายไว้ในกรณีที่ลูกจ้างผู้ได้รับบาดเจ็บหายเป็นปกติ แต่ถ้าสภาพของลูกจ้างไม่ดีขึ้น การจ่ายเงินครั้ง เดือนก็อาจจะเพิ่มขึ้นตามส่วนของความไม่สามารถทำงานได้ของลูกจ้าง

ในกรณีที่นายจ้าง ค้างการจ่ายเงินครั้ง เดือนให้แก่ลูกจ้าง และไม่สามารถตกลงกันได้ เมื่อลูกจ้างหรือคณะกรรมการเงินทดแทนมีคำขอขึ้นต่ออนุญาโตตุลาการ ให้นายจ้างจ่ายเงินครั้ง เดือนเป็นจำนวนเงินก้อนแทนการจ่ายเงินทุก ๆ ครั้ง เดือน และคณะกรรมการได้ให้ความยินยอม ให้นายจ้างจ่ายเงินครั้ง เดือนเป็นเงินก้อนได้ หรืออนุญาโตตุลาการจะได้กำหนดให้นายจ้างจ่ายเงินครั้ง เดือนเป็นเงินก้อน นายจ้างจะต้องจ่ายเงินครั้ง เดือนที่ค้างชำระ รวมทั้งที่จะชำระต่อไป ให้หมดเป็นเงินก้อนทั้งหมดแก่ลูกจ้าง โดยการจ่ายเงินก้อนดังกล่าวนั้น ถือหลักว่าถ้านายจ้างและลูกจ้างทำความตกลงกันไว้ว่าจะจ่ายเป็นเงินก้อน นายจ้างก็ต้องจ่ายเป็นเงินก้อน ถ้าหากมิได้ทำความตกลงกันไว้ และนายจ้างค้างชำระการจ่ายเงินครั้ง เดือนดังกล่าว ผู้ที่ได้รับความสะดวกเสียหาย

โดยตรงจากการจ่ายเงินนั้นคือลูกจ้าง และคณะกรรมการก็อาจทำความตกลงกับนายจ้างให้จ่ายเงินเป็นก้อน ถ้าหากไม่สามารถตกลงกันได้ ก็จะต้องให้อนุญาตตุลาการเป็นผู้ชี้ขาด ซึ่งมีผลเท่ากับคำพิพากษาคัดสินของศาลสูง เพราะจะต้องส่งคำขันทักไปยังศาลสูง เพื่อใช้บังคับกับนายจ้างได้ตามกฎหมายต่อไป

ในกรณีที่ลูกจ้างเดินทางออกนอกประเทศสิงคโปร์ (๑)

ถ้าลูกจ้าง ซึ่งได้รับเงินครึ่งเดือนมีความประสงค์จะเดินทางออกจากสิงคโปร์ เพื่อไปพำนักอาศัยอยู่ต่างประเทศ ลูกจ้างผู้นั้นจะต้องแจ้งให้คณะกรรมการเงินทดแทนทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่า ๑๔ วัน ก่อนวันเดินทาง และคณะกรรมการเงินทดแทนจะต้องแจ้งให้นายจ้าง ซึ่งอาจตกลงกับลูกจ้างที่จะจ่ายเงินครึ่งเดือนต่อไป โดยส่งไปให้ลูกจ้างยังประเทศที่ลูกจ้างผู้นั้น เดินทางไปพำนักอาศัย ถ้านายจ้างไม่ได้จ่ายเงินครึ่งเดือนให้แก่ ลูกจ้าง ลูกจ้างก็อาจยื่นคำร้องต่ออนุญาโตตุลาการเพื่อให้คำนวณเงินครึ่งเดือนเป็นเงินก้อนที่จะจ่ายให้แก่ลูกจ้างเพียงครั้งเดียว โดยอนุญาโตตุลาการ จะได้กำหนดจำนวนเงินก้อนดังกล่าวไว้ให้แก่ลูกจ้างต่อไป

ถ้าลูกจ้างที่ได้รับเงินครึ่งเดือนเดินทางออกจากสิงคโปร์ โดยไม่ได้แจ้งให้คณะกรรมการเงินทดแทนทราบภายในกำหนด ๑๔ วัน ดังกล่าว ลูกจ้างผู้นั้นก็ไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์ในระหว่างที่ไม่อยู่ในสิงคโปร์ และให้ถือว่า ลูกจ้างผู้นั้นได้รับเงินครึ่งเดือนไปแล้ว ในระหว่างที่ไม่อยู่ในสิงคโปร์

ตัวแทนช่วงของนายจ้างต้องรับผิดชอบจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างด้วย (๒)

ในกรณีที่อุบัติเหตุได้เกิดขึ้นในสถานที่ซึ่งเป็นที่ทำงานของตัวแทนช่วงของนายจ้าง ลูกจ้างผู้ได้รับบาดเจ็บจากการประสบอันตรายในการทำงาน ย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าทดแทนจากตัวแทนช่วงของนายจ้าง ซึ่งถือเสมือนเป็นนายจ้างชั้นสองของลูกจ้างได้อีกด้วย และเมื่อตัวแทนช่วงของนายจ้าง

(๑) Ibid , Section 18, pp. 22-23

(๒) Ibid , Section 19 , p. 23

ได้จ่าย เงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างที่ได้รับบาดเจ็บไปแล้ว ก็มีสิทธิได้รับการชดใช้คืนจากนายจ้างซึ่ง
ควรจะได้รับผิดชอบจ่าย เงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างโดยตรง

เมื่อนายจ้าง เข้าทำสัญญากับผู้รับประกันเกี่ยวกับการรับผิด เรื่อง เงินทดแทน ให้แก่ลูกจ้าง
หรือได้ทำการตกลงชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ สิทธิของนายจ้างที่มีต่อผู้รับประกันก็ต้องให้
ความรับผิดนั้นโอนไปยังและตกอยู่กับลูกจ้าง โดยไม่ได้คำนึงว่าจะมีกฎหมายเกี่ยวกับการล้มละลาย
หรือการชำระบัญชีของบริษัทซึ่งมีผลบังคับในสิ่งคโปร์ในขณะนั้นหรือไม่ และเมื่อได้มีการโอนสิทธิ
ดังกล่าวแล้ว ผู้รับประกันมีสิทธิและควรได้รับการชดใช้ค่าเสียหายเช่นเดียวกัน และภายใต้ความ
รับผิดชอบเหมือนกันดังกล่าว เสมือนหนึ่งผู้รับประกันเป็นนายจ้าง แต่อย่างไรก็ตามผู้รับประกัน
จะต้องไม่รับผิดชอบจ่ายเงินทดแทน เกินกว่าความรับผิดชอบที่นายจ้างจะต้องจ่ายให้ลูกจ้าง ถ้าหากการ
โอนสิทธินั้นไม่เกิดขึ้น

ในกรณีที่ความรับผิดของผู้รับประกันต่อลูกจ้างน้อยกว่าความรับผิดของนายจ้าง ต่อลูกจ้าง
โดยตรง ลูกจ้างสามารถพิสูจน์ความ รับผิดส่วนที่เหลือในคดีล้มละลาย หรือการชำระบัญชีของ
บริษัทแล้วแต่กรณี เพื่อรับเงินส่วนที่เหลือจากผู้จัดการทรัพย์สินก็ได้

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นพฺฐาไตตุลาการ (๑)

ในกรณีที่มีข้อสงสัยเกิดขึ้น หรือมีปัญหาระหว่าง นายจ้าง และลูกจ้างซึ่งตกลงกันไม่ได้ เรื่องการจ่ายเงินทดแทน หรือระเบียบวิธีการต่าง ๆ ในการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้าง นายจ้าง หรือลูกจ้างก็อาจจะยื่นคำร้องตามแบบฟอร์ม เสนอต่อคณะกรรมการให้ตัดสินปัญหาเหล่านั้นได้ โดย นายจ้างหรือลูกจ้างที่ยื่นคำร้อง จะต้องบรรยายเรื่องราวโดยย่อของอุบัติเหตุ หรือผลของการ บาดเจ็บในแบบฟอร์มที่เสนอต่อคณะกรรมการ พร้อมทั้งค่าธรรมเนียมตามที่กฎหมายกำหนด คณะ กรรมการอาจจะให้เจ้าหน้าที่พนักงานของรัฐที่จะได้แต่งตั้ง เป็นลายลักษณ์อักษร ทำการสืบสวนชั้นต้น เกี่ยวกับอุบัติเหตุที่ก่อให้เกิดการบาดเจ็บ หรือตายของลูกจ้าง เมื่อเจ้าพนักงานของรัฐดังกล่าวได้ ทำการสืบสวน สอบสวนเสร็จสิ้นลงแล้ว ก็จะทำสำนวนการสอบสวนดังกล่าวส่งให้แก่คณะกรรมการ และให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกของคณะกรรมการ การสอบสวนดังกล่าว อาจจะรวมถึงการ บาดเจ็บของลูกจ้าง การเข้ารับการรักษาพยาบาล ค่ารักษาพยาบาล และวิธีการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการ ประสบอันตรายของลูกจ้าง และในเวลาใดก็ตาม ถ้ามีหลักฐานใหม่เพิ่มเติมเกิดขึ้น เกี่ยวกับ อุบัติเหตุของลูกจ้าง โดยลูกจ้างเสนอเข้ามา หรือคณะกรรมการ เห็นว่าควรจะได้ทำความตกลงกัน ใหม่ เกี่ยวกับเงินทดแทนที่จะต้องจ่าย เหล่านี้เป็นต้น คณะกรรมการก็อาจทำบันทึกความตกลง ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง เสียใหม่ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของทั้งสองฝ่าย โดยอาจจะ ยกเลิกเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อตกลงใด ๆ ซึ่งได้ตกลงไปแล้วก็ย่อมกระทำได้ แต่ทั้งนี้ข้อตกลงที่ทั้ง ฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้าง และคณะกรรมการได้กระทำไปนั้นจะต้องลงชื่อในบันทึกการตกลง ให้ ครบทั้งสามฝ่าย รวมทั้งการยกเลิกเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขข้อตกลงซึ่งกระทำไปก่อนหน้านั้น เสีย มิฉะนั้นแล้ว ก็ถือว่าการตกลงนั้นไม่มีผลใช้บังคับตามกฎหมาย

ในกรณีที่ลูกจ้าง นายจ้าง และคณะกรรมการตกลงกันได้ การตกลงนั้นรวมถึงจำนวนเงิน ค่าทดแทนที่นายจ้างต้องจ่าย โดยนายจ้างหรือลูกจ้างจะต้องส่งบันทึกที่ระบุถึงจำนวนเงินที่นายจ้าง พอใจจ่ายให้แก่ลูกจ้าง และลูกจ้างเต็มใจยอมรับ โดยส่งบันทึกดังกล่าวภายใน ๑๔ วัน นับแต่ที่ได้ ตกลงกัน เพื่อที่คณะกรรมการจะได้บันทึกข้อตกลง ลงในสมุดทะเบียนตามที่กฎหมายกำหนด และ

(๑) Ibid , Section 27 , pp. 28 - 29

ข้อตกลงในการจ่ายเงินทดแทนที่ได้ถูกบันทึกไว้ตามกฎหมาย จะมีผลบังคับตามพระราชบัญญัติ เงิน
ทดแทน โดยไม่คำนึงถึงกฎหมายอื่นใด ซึ่งมีผลใช้บังคับอยู่ในเวลานั้น

หากนายจ้าง หรือลูกจ้าง (หรือผู้อยู่ในอุปการะของลูกจ้าง) ไม่ได้ส่งบันทึกตกลงให้แก่
คณะกรรมการเพื่อลงสมุดทะเบียนตามที่กฎหมายกำหนด นายจ้างจะต้องรับผิดชอบจ่ายเงินทดแทนให้แก่
ลูกจ้างเต็มจำนวนที่ต้องรับผิดชอบ โดยไม่มีเงื่อนไขอีกต่อไป

ในกรณีที่ตกลงกันไม่ได้ระหว่างนายจ้าง, ลูกจ้าง และคณะกรรมการ (๑)

หากมีกรณีปรากฏแก่คณะกรรมการว่า ข้อตกลงในการจ่ายเงินเป็นต้นว่า การติดต่อ
จ่ายเงินครั้งเดือนต่อครั้ง หรือไม่ควรจะบันทึกการตกลงเรื่องจำนวนเงินก็ตาม หรือนายจ้าง
ลูกจ้าง อ้างว่าจำนวนเงิน ไม่เพียงพอที่จะจ่ายหรือยอมรับ หรือข้อตกลงได้กระทำโดยลูกจ้าง
ถูกข่มขู่ หรือนายจ้างใช้วิธีการที่ผิดกฎหมายหรือศีลธรรม หรือไม่สมควรประการใดก็ตามให้ลูกจ้าง
ยอมรับเงินทดแทนที่ไม่ถูกต้อง คณะกรรมการย่อมปฏิเสธการบันทึกข้อตกลง และเมื่อไม่สามารถ
ตกลงกันได้ คณะกรรมการก็จำเป็นต้องส่งเรื่องให้อนุญาตตุลาการชี้ขาดต่อไป

ในการส่งข้อตกลงหรือข้อพิพาทใด ๆ ให้แก่อนุญาตตุลาการเพื่อชี้ขาดจะต้องมีใบรับรอง
จากคณะกรรมการว่าได้ทำการสอบสวนเรื่องราวของลูกจ้างเกี่ยวกับอุบัติเหตุ การประสบอันตราย
เรียบร้อยแล้วแต่ไม่สามารถตกลงกันได้ จึงส่งเรื่องให้อนุญาตตุลาการเพื่อทำการชี้ขาด การส่ง
ข้อพิพาทดังกล่าวให้แก่อนุญาตตุลาการ อาจกระทำได้โดยตัวลูกจ้าง นายจ้าง หรือคณะกรรมการ
ทำในนามของลูกจ้าง หรือกระทำด้วยตัวเอง หรือโดยบุคคลใดซึ่งไม่ได้รับความเห็นชอบจากการ
ตัดสินใจของคณะกรรมการ เป็นต้นว่า ผู้อยู่ในอุปการะหรือทายาท ของลูกจ้างผู้ประสบอันตราย

การส่งข้อพิพาทดังกล่าวให้แก่อนุญาตตุลาการนั้น จะต้องรวบรวมเอกสารต่าง ๆ
ที่ประกอบเกี่ยวข้องในการพิจารณาจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างแนบไปด้วย รวมทั้งค่าธรรมเนียม
ตามที่กฎหมายกำหนด ข้อพิพาทที่ส่งให้แก่อนุญาตตุลาการ จะต้องทำตามแบบฟอร์มโดยประกอบ
ไปด้วย

(๑) Ibid , Section 27 - 31, pp. 23 - 31

- ก. รายละเอียดโดยย่อของการสอบสวนอุบัติเหตุของลูกจ้าง
- ข. ใบรับรองการสอบสวนของคณะกรรมการ
- ค. รายละเอียดโดยย่อของข้อพิพาทระหว่างนายจ้าง ลูกจ้าง และคณะกรรมการซึ่งไม่สามารถตกลงกันได้
- ง. ข้อเรียกร้องในปัญหาข้อพิพาทที่ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงกัน และไม่ได้ตกลงกัน
- จ. รายละเอียดอื่น ๆ ที่ประกอบในก ระพิจารณาข้อตกลง
- ฉ. ค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด

ในกรณีที่คณะกรรมการเป็นผู้ส่งข้อพิพาทให้แก่นุญาโตตุลาการเอง หรือคณะกรรมการได้ส่งข้อพิพาทในนามของลูกจ้าง ค่าธรรมเนียมนั้นเป็นอันไม่เรียกเก็บ

ในกรณีที่นายจ้าง ลูกจ้าง คณะกรรมการได้ตกลงกันในการสอบสวนอุบัติเหตุ ของลูกจ้าง และตกลงกันในข้อพิพาทพร้อมทั้งทุกฝ่ายได้ให้การรับรอง โดยการเซ็นชื่อรับทราบในข้อตกลงไว้แล้ว และคณะกรรมการได้ลงบันทึกข้อตกลงไว้ เป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว กรณีเช่นกล่าวมานี้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะส่งข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการอีกไม่ได้

เมื่อได้ข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการแล้ว การสอบสวนข้อพิพาทจะต้องกระทำ โดยอนุญาโตตุลาการ และต่อหน้าอนุญาโตตุลาการใน เขตที่อุบัติเหตุที่ก่อให้เกิดการบาดเจ็บได้เกิดขึ้น

การโอนข้อพิพาทให้คณะกรรมการ หรืออนุญาโตตุลาการอื่นพิจารณา ^(๑)

โดยปกติแล้วการพิจารณาและตัดสิน เรื่องค่าทดแทนนั้น จะกระทำโดยคณะกรรมการ หรืออนุญาโตตุลาการที่มีอำนาจ ซึ่งคณะกรรมการและอนุญาโตตุลาการจะมีอำนาจ เช่นเดียวกับอำนาจของผู้พิพากษาศาลแพ่งประจำท้องถิ่นที่จะ เรียกตัวพยานบุคคล พยานเอกสาร, วัตถุพยาน ฯลฯ น

(๑) Ibid , Section 34 - 35 pp. 32 - 33

มาดำเนินการสอบสวน

แต่ถ้าคณะกรรมการหรืออนุญาโตตุลาการนี้ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าถ้าได้ออนเรื่องไปยัง คณะกรรมการ หรืออนุญาโตตุลาการอื่นแล้วจะเป็นไปโดยสะดวกรวดเร็ว และได้ผลมากกว่าที่จะ กระทำต่อคณะกรรมการหรืออนุญาโตตุลาการดังกล่าว ก็จะไม่อนเรื่องไปให้คณะกรรมการหรือ อนุญาโตตุลาการนั้น ๆ ดำเนินการโดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคู่กรณีที่เกี่ยวข้องเสียก่อนเจ้า หน้าที่จะต้องรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ส่งไปเพื่อประกอบการพิจารณาตัดสิน รวมทั้งเงินและหลักประกันต่าง ๆ ที่อยู่ในการดูแลและดำเนินการโดยคณะกรรมการด้วย ซึ่งคณะ กรรมการที่รับอนเรื่องไปเพื่อดำเนินการต่อ อาจจะพิจารณาตัดสินไปตามหลักฐานที่ปรากฏนั้น หรือจะเริ่มต้นสอบสวนใหม่ตั้งแต่ต้นก็ได้ โดยคณะกรรมการและอนุญาโตตุลาการ จะบันทึกโดยย่อ เกี่ยวกับการสอบสวนพยานทุกคน และต้องลงลายมือชื่อด้วยตนเอง สำหรับหลักฐานพยานทางแพทย์ จะต้องจดบันทึกอย่างละเอียดคำต่อคำ

กฎหมายได้ให้อำนาจแก่คณะกรรมการ หรืออนุญาโตตุลาการในการที่จะเรียกออก หมายเรียกพยานบุคคล หรือพยานเอกสารมาเพื่อทำการไต่สวนได้ และบุคคลที่ได้รับหมายเรียก แล้วละเลยเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหมายเรียก ย่อมได้รับโทษตามกฎหมาย และบุคคลที่ให้พยาน หลักฐานต่อคณะกรรมการหรืออนุญาโตตุลาการที่มีภาระที่จะต้องตอบคำถามทั้งหมดตามความเป็นจริง บุคคลที่จงใจให้การเท็จ ย่อมต้องรับโทษตามกฎหมาย โดยกฎหมายให้ถือว่า อนุญาโตตุลาการเป็น พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความหมายของกฎหมายอาญา

ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการอนเรื่องดังกล่าว ให้อยู่ในดุลยพินิจของอนุญาโตตุลาการ ยกเว้นค่าใช้จ่ายที่จะเก็บกับคณะกรรมการ ไม่ว่าจะกระทำในนามของคณะกรรมการ หรือในนาม ลูกจ้างไม่ต้องเสีย

ถ้าหากข้อพิพาทยังไม่อาจยุติได้ อนุญาโตตุลาการอาจเห็นสมควร ส่งปัญหากฎหมายเพื่อ ให้ผู้พิพากษาชั้นต้นตัดสินได้ โดยระบุให้ส่งได้แต่ปัญหากฎหมายเท่านั้น และเมื่อศาลได้ตัดสินหรือ มีคำพิพากษาประการใดแล้ว อนุญาโตตุลาการจะต้องชี้ขาดปัญหาตามคำตัดสินของศาลเท่านั้น

หากคู่กรณียังไม่พอใจในคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ ที่ถือตามคำตัดสินของศาลชั้นต้น ก็อาจอุทธรณ์คำตัดสินของศาลชั้นต้นนี้ต่อไปยังศาลอุทธรณ์ได้

แต่หากคู่กรณีในข้อตกลงที่ได้ยึดถือตามคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการไว้แล้ว จะอุทธรณ์
ได้ก็แต่ปัญหากฎหมายซึ่งเป็นที่ถกเถียงกันยังไม่ยุติและเป็นที่สนใจของประชาชน โดยจะต้องยื่น
อุทธรณ์ปัญหาข้อกฎหมาย ซึ่งเป็นที่สนใจของประชาชนดังกล่าวต่อศาลสูงเท่านั้น

ผลของการตกลงกันของคู่กรณี (๑)

หากคู่กรณีได้ตกลงกันเป็นที่เรียบร้อยพอใจของทุกฝ่าย คณะกรรมการหรืออนุญาโตตุลา
การก็จะส่งสำเนานำบันทึกความยินยอมที่ตกลงกันแล้ว และเป็นบันทึกรับรองแล้วจากทุกฝ่ายให้แก่นาย
ทะเบียนของศาลฎีกา เพื่อจะได้นำบันทึกไว้ในสมุดทะเบียนของศาลฎีกาและมีผลบังคับ เช่นเดียวกับ
คำพิพากษาของศาลฎีกา

ในกรณีที่มีการพิจารณาใหม่ เปลี่ยนแปลงจำนวนเงินค่าทดแทน ที่จะต้องจ่ายตามคำสั่ง
หรือข้อตกลงนั้น คณะกรรมการหรืออนุญาโตตุลาการแล้วแต่กรณี จะต้องส่งสำเนาที่รับรองแล้ว
จากทุกฝ่ายของคำสั่งหรือข้อตกลงดังกล่าวที่ได้แก้ไขเปลี่ยนแปลง ให้แก่นายทะเบียนในศาลฎีกา
มีผลทำให้คำสั่งซึ่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งหรือข้อตกลงเดิม มีผลใช้บังคับแทนเสมือนเป็นการตัดสินของ
ศาลฎีกา

ไม่มีบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ที่ให้สิทธิแก่ลูกจ้างคนงาน ที่จะได้รับเงินทดแทนในกรณี
ที่ได้รับบาดเจ็บ ถ้าหากลูกจ้างคนงานนั้นกำลังดำเนินการฟ้องร้องคดีในศาลใดก็ตาม เพื่อเรียก
ค่าเสียหายจากนายจ้างในการที่เขาได้รับบาดเจ็บ หรือถ้าลูกจ้างนั้นได้รับค่าเสียหายสำหรับ
การบาดเจ็บจากนายจ้างในศาลใด ๆ แล้ว ลูกจ้างผู้นั้นย่อมไม่มีสิทธิได้รับค่าทดแทนอีก

และนอกจากนั้น ลูกจ้างไม่สามารถฟ้องคดีสำหรับค่าเสียหายที่ได้รับบาดเจ็บได้ ในกรณี
ดังต่อไปนี้ คือ..-

- ก) ลูกจ้างได้ให้คณะกรรมการหรืออนุญาโตตุลาการตัดสินปัญหาเกี่ยวกับการบาดเจ็บตาม
กฎหมายเงินทดแทนนี้แล้ว
- ข) ข้อตกลงที่ได้ตกลงระหว่างนายจ้าง และลูกจ้างได้ถูกบันทึกไว้ ต่อคณะกรรมการ

(๑) Ibid , Section 24,27,28,29,30,31 pp. 27,28 - 31

เรียบร้อยดีแล้ว

ค) ลูกจ้างได้รับการชดเชยค่าเสียหาย สำหรับการบาดเจ็บจากบุคคลอื่นในศาลแล้ว สำหรับคดีที่ชั้นสูง เพื่อเรียกค่าบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ และได้มีการตัดสินคดีแล้วว่า นายจ้างไม่ต้องรับผิดชอบสำหรับการบาดเจ็บของลูกจ้างในคดีนั้น แต่นายจ้างยังคงต้องรับผิดชอบในการจ่ายเงินทดแทนอยู่ และคดีนั้นก็จะถูกยกฟ้องไป รวมทั้งให้หักค่าใช้จ่ายบางส่วนที่ศาลเห็นเป็นค่าใช้จ่ายที่ลูกจ้างยื่นฟ้องคดีไว้อีกด้วย

การโอนเงินสำหรับลูกจ้างที่อยู่นอกสิงคโปร์ (๑)

ลูกจ้างที่อยู่นอกสิงคโปร์ แต่เป็นรัฐบาลเครือจักรภพอังกฤษ และมีข้อตกลงระหว่างรัฐบาลทั้งสองฝ่าย ว่าให้เงินทดแทนในสิงคโปร์ให้ตกแก่ผู้รับประโยชน์ในรัฐบาลเครือจักรภพได้ และในทำนองเดียวกันให้เงินทดแทนในรัฐบาลเครือจักรภพตกแก่ผู้รับประโยชน์ในสิงคโปร์ได้ โดยเจ้าหน้าที่ซึ่งอาจเป็นคณะกรรมการ หรืออนุญาโตตุลาการที่ตัดสินชี้ขาด ให้โอนเงินไปให้แก่กันและกันได้ เป็นผู้จัดการเรื่องเงินทดแทน ตามวิธีการที่กฎหมายได้กำหนดไว้

การประกันภัยกับบริษัทประกันภัยเอกชนของนายจ้าง (๒)

รัฐมนตรีกระทรวงแรงงานของสิงคโปร์ มีอำนาจสั่งให้นายจ้างประกันเอกชนเพื่อให้บริการบริษัทประกันจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้าง ตามพระราชบัญญัติประกันภัย ค.ศ. ๑๙๖๖ ในส่วนที่เกี่ยวกับความรับผิดใด ๆ ซึ่งนายจ้างจะต้องรับผิดชอบต่อลูกจ้างที่ได้จ้างมา โดยนายจ้างซึ่งต้องประกัน จะต้องวางเงินจำนวนหนึ่งตามวิธีที่จะกำหนด หรือวางหลักประกันอย่างอื่นตามที่คณะกรรมการจะได้อนุมัติ ในกรณีที่ประกันกับบริษัทประกันภัย นายจ้างก็ต้องส่งเบี้ยประกันดังกล่าวสำหรับเงินหรือหลักประกันอย่างอื่น จะจ่ายเป็นเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างตามแต่โอกาส นายจ้างที่ไม่ได้ประกันดังกล่าว ย่อมมีความรับผิดและถูกปรับตามกฎหมาย จนกว่าจะให้ประกันให้เป็น

(๑) Ibid, Section 34,42 pp. 30,35 - 36

(๒) Ibid, Section 26, pp. 25

ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ในการจ่ายเงินทดแทนในประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ (๑)

- ๑) รัฐมนตรีกระทรวงแรงงาน เป็นผู้ออกกฎบังคับต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายเงินทดแทน
- ๒) การออกข้อบังคับต่าง ๆ ของรัฐมนตรีได้แก่เรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้.-
  - ๒.๑ กำหนดข้อจำกัดของเจ้านักงานที่ได้รับแต่งตั้ง เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการหรืออนุญาโตตุลาการ
  - ๒.๒ กำหนดเวลาและเงื่อนไขให้ลูกจ้างที่จะต้องรับการตรวจรักษาจากแพทย์
  - ๒.๓ กำหนดวิธีการ อำนาจเจ้าหน้าที่ของเจ้านักงานของรัฐ ในการเอาเงินทดแทนของลูกจ้างผู้ตายไปลงทุนเพื่อผลประโยชน์ของผู้เยาว์
  - ๒.๔ กำหนดแบบฟอร์ม การแจ้งการประสบอันตราย ที่นายจ้างจะต้องส่งไปให้คณะกรรมการพร้อมทั้งค่าธรรมเนียม
  - ๒.๕ กำหนดวิธีการที่คณะกรรมการ หรืออนุญาโตตุลาการ จะทบทวนค่าทดแทนเมื่อลูกจ้างที่ได้รับบาดเจ็บปฏิเสธการรักษาพยาบาล ในโรงพยาบาลของรัฐ
  - ๒.๖ กำหนดวิธีการที่แพทย์ผู้ตรวจลูกจ้างรับรองว่า จำเป็นจะต้องให้ลูกจ้างได้รับการรักษาในโรงพยาบาลพิเศษ หรือเฉพาะโรค และวิธีการในการจ่ายเงิน ค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายอุปกรณ์แขนขาเทียม หรือเครื่องมือในการผ่าตัด
  - ๒.๗ กำหนดวิธีที่นายจ้างจะรับหรือส่งเงินที่เป็นหนี้ลูกจ้าง ตามกฎหมายนี้
  - ๒.๘ กำหนดระเบียบวิธีการที่นายจ้างจะต้องปรึกษากับบริษัทประกัน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบใด ๆ ซึ่งนายจ้างจะต้องรับผิดชอบลูกจ้างตามบทบัญญัตินี้
  - ๒.๙ กำหนดวิธีการหลังการสอบสวนอุบัติเหตุของลูกจ้างผู้ประสบอันตราย
  - ๒.๑๐ กำหนดแบบและวิธีการส่งและบันทึกรายงานการตกลงข้อพิพาท

(๑) Ibid, Section 43, PP. 36-38

- ๒.๑๑ กำหนดวิธีการที่อนุญาตให้ตุลาการจะเลือกผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความรู้พิเศษมาช่วย เหลือในการสอบสวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น
- ๒.๑๒ ควบคุมการโอน เรืองและคดี และการโอนเงินในคดีนั้น ๆ
- ๒.๑๓ กำหนดตารางค่าใช้จ่ายที่จะต้องชำระในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- ๒.๑๔ กำหนดวิธีการโอนเงินจากสิงคโปร์ และการรับเงินเข้าสิงคโปร์
- ๒.๑๕ ให้อำนาจคณะกรรมการถอนเงินที่จะจ่ายครั้งเดือนครั้งทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อรอการตัดสิน เรื่องที่ส่งมาพิจารณาใหม่
- ๒.๑๖ จัดหาตัวแทนให้คู่กรณีที่ถูกพินาศ หรือไม่สามารถปรากฏตัว เป็นการส่วนตัว ได้ด้วยเหตุผลอื่น เพื่อดำเนินการต่อหน้าอนุญาตให้ตุลาการ
- ๒.๑๗ จัดหาความช่วยเหลือทางกฎหมาย สำหรับลูกจ้างที่ยากจน
- ๒.๑๘ จัดหาวิธีให้คณะกรรมการ หรืออนุญาตให้ตุลาการรักษากันที่กักได้ทำต่อหน้า
- ๒.๑๙ รัฐมนตรีอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ทุกคนที่จ้างงาน จะต้องส่งแบบฟอร์มแก่เจ้าพนักงานตามระยะเวลาที่กำหนด โดยระบุจำนวนคนที่ได้รับบาดเจ็บซึ่งจะต้องจ่ายค่าทดแทนระหว่างปีที่ผ่านมา ระบุจำนวนเงินที่จ่ายพร้อมกับรายละเอียดอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับค่าทดแทน
- ๒.๒๐ กำหนดอัตราโทษ ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรี ในการพิจารณาเงินทดแทน

โดยกำหนดว่ากฎข้อบังคับต่าง ๆ ที่ออกตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน จะต้องตีพิมพ์ลงในราชกิจจานุเบกษา และนำเสนอต่อรัฐสภาโดยเร็วที่สุด (๑)

(๑) Ibid, Section 43 Sub-Section 3, p. 38